

Štvrtok 8. februára 2018

Piesne: ES č. 462, 257

Text: 1K 3, 1 – 8

„1Ani ja, bratia, nemohol som vám hovoriť ako duchovným, ale ako telesným, ako nedospelým v Kristovi. 2Mliekom som vás krmil, nie tvrdým pokrmom, lebo by ste ho neboli mohli znieť, ba ešte ani teraz nemôžete, 3lebo ste ešte telesní, keď sú žiarlivosť a sváry medzi vami. Či nie ste telesní a nestýkate sa príliš ľudsky? 4Keď jeden hovorí: Ja som Pavlov! a druhý: Ja Apollov! či nie ste príliš ľudia? 5Čo je Apollo? Čo Pavel? Služobníci, skrze ktorých ste uverili, a to každý tak, ako mu dal Pán. 6Ja som zasadil, Apollo polial, ale Boh dal vzrast; 7takže ani ten, čo sadi, ani ten, čo polieva, nič nie je, ale Boh, ktorý dáva vzrast. 8Kto sadi a kto polieva, sú jedno, ale každý dostane svoju odmenu podľa vlastnej práce.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pri rozhovore s gymnazistami počas obeda som dostal otázku, čo je zmyslom ich života. Moja odpoveď nebola pre nich ľahko pochopiteľná a asi čakali niečo viac filozofické, či od farára viac teologické: Je to služba. Na ich tvárach bolo vidno, že musím vysvetliť, prečo služba a aj to, aká. Začal som tým, čo ich práve zamestnáva – ich prípravou na povolanie. Aký zmysel má to, čo sa chystajú v budúcnosti robiť a pre koho to bude užitočné. Napriek rozmanitosti ich záujmov sme dospeli k zhodnému názoru, že človek by sa namáhal zbytočne, ak by mu malo stačiť, že si zarobí na živobytie pre seba a blízkych, ak by sa necítil užitočný aj pre iných, ak by mu výsledok jeho činnosti nerobil radosť z aktívnej a kvalitnej pomoci ľuďom okolo a nemal by ich pozitívnu spätnú väzbu. Spočiatku služba v malých veciach, podľa osobnej duchovnej vyspelosti, ale poskytnutá zakaždým ochotne. Pre telo, dušu i ducha. Služba z vd'ačnosti Pánu Bohu za dar života a podmienky pre zdravý vývoj. Oslava Boha ako zmysel života. Zamýšľame sa teraz v súvisi s biblickým textom nad

duchovnou službou, pôsobením cirkvi a vzťahmi v nej. Nad výchovou vo viere v Ježiša Krista, spôsobom prístupu k rôzne vyspelým v rámci cirkvi aj nad misijným pôsobením navonok. Postupné preberanie zodpovednosti v duchovnom napredovaní cez konfirmačnú prípravu detí a ich náboženskú výchovu, prostredníctvom biblického vzdelávania a modlitebného života v rodine ovplyvňuje v nemalej miere aj obraz, vytvorený vzťahmi pracovníkov v našej – Pánovej cirkvi. Pravdaže, aj postojmi tých, ktorí ich službu prijímajú. Ľudská nedokonalosť môže zvádzať k posudzovaniu, nadradzovaniu, svárom, ohováraniam, žiarlivosti a podobným neplechám. Apoštol prízvukuje naše obdarovanie od Pána, ktorým slúžime a vstupujeme v pokore ako pokračovatelia do procesu rastu, ale samotný vzrast dáva Boh. Jednomyselne pokračujú len tí, ktorí sa nechávajú viesť tým istým Duchom Svätým. On vtedy preberie zodpovednosť za výsledok. Angažovanosť a pochopenie služby – zmyslu života budú zosobnené: „Každý dostane svoju odmenu podľa vlastnej práce.“ Amen.

Modlitba:

Trojediný Bože, oslavujeme Ťa za všetky Tvoje dary. Nesieš nás životom aj v cirkevnom spoločenstve a vo svojej láske znášaš našu nedostatočnú službu. Prosíme o Tvoje zmilovanie, posilnenie a povzbudenie. O Tvoj pokoj. Nedaj hynúť, ale požehnaj naše namáhanie, aby Tvoje kráľovstvo rástlo v nás i naším prostredníctvom medzi ľuďmi v dnešnom svete. Ďakujeme za vypočutie našich modlitieb. Amen.

ThMgr. Tomáš Semko, generálny duchovný v OS SR a OZ SR v. v.